

REGÉLO.

Pesten csötörtökön junius 6^{kán} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Mosonvidéki népszokások.

(Vége.)

Ha gyaníthatnók, hogy olvasóink, de legkivált szép olvasónéink bájszemeiket unatkozás nélkül futtaták eddig rajzunkon 's fogyatkozott leírásunkon, folytatólag kecses színök elébe terjesztenők a' kézfogásoknál 's menyekzőknél előforduló szokásaikat pórainknak: de ezt szerény elismerésünk reményleni nem engedi. Még is bizodalmunk szép olvasónéink angyali türelmében bátorít minket szerencsét kísérteni. — Pardonnez moi!

A' mint kevés tollvonással bélyegzett lelki tulajdonaikból könnyen következtethetni, a' hosszas szerelmi kalandok és szövetségek pórainknál egészen ismeretlenek. Farsangi, vagy egyéb mulatsági alkalmakkor, midőn a' két nembeli ifjúság összezsűdül, közös a' táncz, közösek a' tánczosnék is. 'S mivel ősi szokás is, hogy a' szülők alapítják a' házasságokat, választják a' menyet, a' vőt: nem is igen jut eszökbe szülőik háta megett szorosabb barátságot kötni, szerelmi viszonyokba 's kötelezésre lépni. Szülőiknek gondos felügyelete, nem zsarnoksága iránt mutatott hódolat 's engedelem mellett, higgyék-el olvasóink és szép olvasónéink, hogy nagyon békesek és szerencsések átalán házasságaik, mellyekben nemcsak kezdődni, de évről évre növekedni látszik köztük az egymás iránti bizodalom, barátság, szeretet, és egyetértés. — Gondos szülők! hogy ascetailag óvják gyermekeiket a' lángifjúság szerelenszövéseitől; — jó gyermekek, hogy hallgatnak szülőik szavára! — Mi hisszük, hogy az ifjú korban szőtt szerelmeskedésnek nem mindig következése a' boldog házasság. — „Il (l' amour) est toujours peint avec des ailes, pour marquer, que rien n' est plus fugitif, que la passion, qu' il inspire!“ — írja Servais. De mi e' komoly, erkölcsi, óvó észrevételünkért attól, ki tapasztalása tárából készülné minket megczáfolni, szerényen engedelmet kérünk.

A' szülő tehát, ha e' vagy ama leányt jó viseletére és lelki 's testi tulajdonaira, sőt vagyonosságra 's családi viszonyokra nézve

menyéül alkalmasnak találja, fijával előbb értekezvén, legközelebbi férfi-rokonát a' kijelelt házhoz elküldi; ki, többnyire esti órákban, oda bekopogván, 's illedelmesen kalapját levéve (kivált ha vidékre megy leányt kérni), versben foglalt 's jól betanult köszöntést mond-el. Ekkor, ha a' leány szülőinek nem tetszik a' házasság, mindjárt nemmel felelvén, minden további fáradozástól felmentetik (kosár): ha pedig tetszésökre volna, meggondolásra kis időt kérnek-ki maguknak, mi alatt a' leánynyal értekezvén, ezek is legközelebbi rokonukat elküldik a' megegyezésnek öröndetes hírét megviendőt, 's egyszersmind a' szülőket közös egyezkedés végett egy bizonyos napra meghivandót. — Már ilyenkor mind két részről a' kérők, kiadók és szülők összejönnek, 's a' házassági feltételek, hozomány, móríng 's a' t. iránt derekasan megalkudván, végre megegyezvén, a' határnapot mind az ünnepélyesen történendő kézfogásra, mind a' menyekzöre megrendelik. E' közben, ha vidékről hozatik a' leány, a' szülők, egykét rokon társaságában, viszonzlatogatásokat, igazabban ház-motozásokat, a' vagyonosság és családi viszonyok kikutatása végett tesznek egymásnak. (Ház-tűznézés.)

Eljő a' kézfogás napja. — Ennek estvéjén legujabb ruhájában a' vőlegény, szülőivel 's kérőivel, bekoczog mátkájának ajtaján. Itt ekkor előállván a' kérők, elavult, félig meddig jogászi modorban készültt beszéddel, elsőbben is bocsánatot kérvén a' késő alkalmatlankodásról, utóbb engedelmet egy két kérdésre, 's ezt megnyervén, ekképp' folytatják beszédöket: „miképpen igen jól emlékezni fognának, hogy nem rég 's csak minapában kiküldve lettünk volna, becsületes és érdemteltjes N. N. gazdától, 's annak erkölcsös és minden dicséretre méltó N. fijától“ 's a' t. — és ünnepélyesen megkérlik a' leányt; mire azután a' leány részéről hasonló hosszás beszédben a' kiadó kifejezi a' megegyezést. Most a' leány, ki eddig a' konyhán alkalmasint szivdobogva hallgatódzott, anyja által bevezettetik; majd a' vőlegény helyett megszóllal a' kérő, 's megbízója részéről minden jó tulajdont, testi lelki javakat említvén, 's egyességet, hűséget és szeretetet ígervén-meg, házastársul megkéri a' piruló szüzet; mire helyette a' kiadó hasonló dicséretes tulajdonokat, és részéről minden jót ígervén, a' boldogító „igent“ kimondja. Ekkor a' jegyesek egymásnak, majd a' fiú a' leány rokonainak, a' leány pedig a' fiú rokonainak kezet nyujtanak. Mind ezek meglevén, a' mátká és örömanya konyhára sietnek, onnét az elkészített falatokat 's teli kancsót az asztalra felhozandók, mellyhez az egész társaság kényelmesen letelepedik. Itt, mi a' multkor barátságosan kiköttetett, most ujjolag 's nyilván megfo-

gadtatik. Általán itt gazdaság és pénzbeli érdek körül foly a' beszélgetés. Végre a' menyekző napja meghatároztatván, az asztaltól felkelnek; mikoron ismét behivattatván a' mátka, a' jegyesek másodszor is kezet fognak, 's a' jegy-ajándék (a' mátka részéről egy fekete selyem kendő, a' legény részéről egy ezüst tallér) cseréltetik-ki. Némellykor bánatpénz is köttetik-ki, 's a' vőlegény részéről mindig két annyi. Ezután a' vendégek, egymásnak jó éjszakát kívánván, elszélednek.

Rózsa színben tűnik-fel azonban a' menyekző napja. Mind a' két háznál sűrögnek forognak; ámbár a' lakoma mindig a' menyasszonyi háznál adatik. Elérkezvén az esketés ideje, a' vőlegény egyik jó barátját elszalasztja az örömházhoz, megtudni, ha készen volnának-e? Ez jó hírrel térvén vissza, lassú ünnepélyes menetben, elől a' kérők (násznagyok), kezökben vékony fekete pálczával, utánok magányosan a' vőlegény, piros szalagokkal felcífrázott kalapját mélyen szemekre huzva, majd ennek atyja 's többi férfi rokonai lépdelnek az örömházhoz, hol az egész csapat kívül megáll, 's a' násznagyokat, engedelemért a' bemehetésre, beküldi; mit megnyervén, legottan ők és az igen szemérmeskedő menyasszony is, menyekzős ruhájában öltözötten előjövén, most egyszer életében hajadon fővel (mint ezt rajzunk mutatja) a' két nyoszoló-leány közepett, 's nő-rokonságától kisérve, az utszára kilép. Most a' menet a' megirtt rendben, elől a' férfiak, majd a' némberek, leghátul a' falusi hangászkar, lassan lépdelve, a' templom felé indul, hol végeztetvén a' szertartás, ugyan azon rendben visszatér a' lakodalmias házhoz. Itt az egész örömszajos csoport a' szoba-ajtó előtt megáll, 's csak a' vőlegény és menyasszony lépnek-be, és közel az ajtóhoz egyik jobb, másik bal felől megállván, megfordulva az egész menet, elsőbben a' kis leánykák, 's ugy sorban a' korosabb némberek, azután a' szerint a' férfiak egyenként mennek a' szobába, 's jobbra balra kezet nyujtva kívánnak az uj házasoknak boldog házasságot. Végre belép a' hangászkar, 's megpendülvén a' hegedű, az ugy nevezett becsülettáncz (Ehrentanz) az uj házasok, kérők, 's nyoszoló leányok közt megtörténik. Ezután szaporán terítettnek az asztalok, a' gőzölgő leves feladatik, a' vendégek leülnek, az öregebbek ugyan az első asztalnál, 's a' menyasszony két nyoszolója közt, a' többi fiatalság a' másodiknál. Illy lakománál nélkülözhetlen étel a' tejben főtt ris-kása, melly jól fahéjazva 's czukrozva hidegen asztalra tétetik az ugy nevezett forgácsfánkkal együtt. Ez utóbbit a' menyasszony (egyenek a' vendégek közül, kit e' becsületre méltat, asztal felett kezét megfogván, 's a' fánkra nyomván), összezuzza, 's a' vendé-

gek közt elosztja. A' vőlegénynek ilyenkor nagy böjtje van; mert ő levén a' pinczér, egész lakoma alatt borral tartozik ellátni a' vendégeket, 's csak ebéd után tálaltatik neki és a' hangászoknak egy mellék asztalnál. Az ebédnek öt óra tájban többnyire vége levén, a' vendégek az asztal mellől padokon keresztül kiugrálnak, 's a' fiatal legények közül az erre választottak előlépven, elsőbben is az egész társaságtól egy pár énekre engedelmet kérnek, 's ezen engedelmet, kényesebb fülek kinjára, hosszasan használván, utóbb a' násznagyhoz folyamodnak engedelemért a' tánczra. Ez most szent Iván énekeként hosszú intést ad nekik: miképpen az illedelmet és józanságot szemök előtt tartván ki ne csapongjanak, az öregeket megbeosulják, 's ha ezek is tánczolni kívánnának, tüstént helyet engedjenek; ne mindig egygyel tánczolván, mást megvessenek; kicsint, nagyot személy válogatás nélkül a' mulatságban részesítsenek. Most megzendül a' hanga, forog a' a' táncz; 's ez egész éjen át, sőt olykor a' dőzsölés három napig is eltart. Éjfél multával a' kérő egy kézzel a' vőlegényt, másikkal a' menyasszonyt fogva, oda lép a' menyasszony szülőihez, kik e' közben a' kályha mellett egy alacson padon helyet foglaltak, 's egy szivereható énekben elbucsúztatja tőlek leányukat; mire minden felől megered a' könnyápor; a' leány szülői mellé vonul, a' vő is hátrálni látszik: de erre előállnak az atyafiak, 's a' házasokat egymás mellé unszolván (rajzunkon a' jelenet), a' menyasszony fejét feje kendővel fedvén, őket az ajtón kitolják, 's lármás énekkel, melly így kezdődik: „Merre vesszük utunkat? (wohin geht die Reise?) elvezetik leendő lakásukhoz. De ez mind csak a' szokás és rend szigorú megtartásaért történik; mert itt a' menyasszony kényelmesebb ruhát, még is a' feje főkötőt 's koszorúját megtartván, ölt-fel, 's a' vőlegénynyel legott vissza siet az örömházhoz, hol a' táncz örömet egész reggelig kénye kedve szerint éldele, 's addig, míg a' lakoma tart, ott marad.

Már ha a' menyasszony más faluba vitetik, akkor reggel a' virágokkal és kendőkkel felczifrázott lovak befogatnak; a' vendégek kocsira, a' vőlegény, versenyzendő ifjú társaival, czifra kantárú lovakra ülnek. A' menet lassan lépdelve, elől a' lovagok, utánok a' vőlegény, arája kocsiját kísérve (e' mellett atyja, vagy egyik kérő ül) úgy a' többi vendégeket vivő kocsik, végül a' hangászkar, a' falun keresztül elvonul. Itt egy háznál felhuzatik a' zárfonál (nálok Vorzug), melly nem egyéb az utszán egy póznáról a' másik póznáig keresztül huzott kötelkénél. A' póznákat szépen öltözött leánykák, a' menyasszony barátnéi tartják. A' kötélről tarka vegyületben sok, és legszebb selyem kendők lógnak-le.

Az ilyen kötél többnyire három, 's a' csinos' tartónék hatan szoktak lenni. Az egész egy diadalivet képez. Alatta a' legénység boros kancsóval és poharakkal várja a' menetet, melly a' diadal-iv előtt megáll, kérdezve: mit jelentne ez? — Erre a' legények előállnak, 's panaszkodnak, hogy egyik legjobb tánczosnéjokat elviszik, 's hogy ez korán sem olly könnyen és olesón történhetnék-meg, 's azért ők a' veszteséghez illő kárpótlást kívánnak. Mit van mást tennie a' vőlegénynek, mint megnyitni erszényét, 's menyasszonyát kiváltani: de bőkezűsége még oda is megy, hogy versenyt futtató bajtársai helyett is megfizet. Ezek most rendbe állnak, 's a' vőlegénynek egy jelszávara, mint bomlottak, lovaikat sarkalván a' faluból kivágtatnak, hogy pályájok végén elsők lehessenek. A' vőlegény azonban az oda nyújtott poharat a' fels. király, fens. uraság, helybeli lelkész, és bíróságnak egészségére kiüríti, mi alatt a' szomjas legények az egész karavantól kizsarolván a' még azon este tánczvigalomban elköltendő sorompó-pénzt, a' menyasszony pedig barátnéit 's ismerőseit könnyű szemekkel köszöntvén, a' menet a' diadaliv alatt elhalad. Már közel a' faluhoz porfelleg emelkedik 's nyomul a' menyasszony kocsija felé. — Kik ezek, kik úgy vágtatnak? — A' visszatért három leggyorsabb lovag. Az első egy fekete tyukot, a' másik egy kulacs bort, a' harmadik egy pereczet hoz kezében, annak jelenségeül, milly jó készülettel várják őket. A' tyuknak, melly utóbb a' levesbe jó, nyakát a' menyasszony kitékeri, a' borból és pereczből keveset kóstol, és így beérvén az örömházba, itt ismét kezdődik a' vig lakoma, melly késő éjjélíg eltart. — Végre a' lakmározásban elfáradt vendégek egymásnak jó ízű csendes álmodat kívánván, haza iparkodnak. Mi is illy formát kívánhatunk kegyes olvasóinknak, kik hosszas és unalmas közleményünk felett aligha el nem álmosultak, mint (Byron költeményében) egykor XII-dik Károly Mazeppa hetmannak sokkal érdekeseb elbeszélésén elszunyadt.

F.

HAZAI HIRLELŐ.

Herczeg-primásunk beiktatási innepe.

Esztergam; tavaszutó 29-én 1839.

Mit rég ohajtva vártunk, miért számos gyámolatlan fohásza naponként égbe reppent, megtörtént. Herczeg K o p á c s y J ó z s e f, primásunk, főispánunk, atyánk, körünkben van. Városunk rég nem látott annyi minden rang, rend 's nembeli népet falai közt, mint e' fényes ünnepélyre jelent-meg. Esztergam rég nem volt annyi örömmek tanúja, mint ez alkalommal; a' színtelen vidámság 's elégedettség mindennek arcza olvasható volt; a' jó fejdeknek érdem-méltányló kegyét mindenki úgy tekinté, mintha ön maga volt

volna annak részese, 's az öröm-mámborban merengő nép régi testvér-, barát-ként fogadá egymást; mi több, e' nagy nemzeti ünnepélyre még az ég is kegyesen mosolygott-le; mert 27-ére kitisztulván az előbbi napokban borús és esőző ég, a' bejövételre legszebb délest tünt-fel. Hiába igyekezném festegetni a' tarka néptenger tolongását; hiába az előkészületekkel foglalatoskodók szorgalmát; hiába igyekezném előszámlálni azon fényt 's pompát, mely az igen nagy számú uri vendégek dísz-öltözetén ömlött; hiába igyekezném végre rajzolni azon kegyességet, leereszkedést, melylyel a' régen várt főpásztor a' hódulók riadó örömszaját fogadá; tollam igen hiányos rajzát adhatná mind ennek. Estve fényesen volt a' város világítva (noha a' heves szél folyvást oltogató a' lámpákat), mellynek többi épületei között fénynyel 's elmés elrendezéssel kitűnt a' ns megye háza, a' városház, a' primás hercegi jószágok igazgatójának laka, sz. Tamási diadal-kapu, a' Kollár - és Héjja-házak. Igen sajtóságos gondolat volt a' es. k. lotteria-szedő hivatal következő felírása:

T e r n o !

H. K o p á c s y i t t v a n .

Az Israeliták diadalkapuja, mellynek két oldalszárnya a' tizparancsolati táblákból állott, szentirásból vett és zsidó-betűkkel irtt mondatokkal volt díszítve. Többi jeles feliratok közül megemlítendőnek véljük a' következőt, melly a' budai utszának egy ablakában a' kész székesegyházat és Párkány mezővárost a' várossal összekötő hajó-hidat képző allegorikai rajz alatt volt olvasható.

Régi dicsőségünk ő fogja kivívni csak éljen:

'S Esztergannak lesz temploma, hidja, neve!

Jeles gondolatnak mondhatni a' hévizen uszkáltt, Strigonia nevet viselt gőzöst is, mellyről a' János dragonosok ezredének hangászskara zengedezett A' kivilágítást ő hercezsége a' primás is méltóztatott megsejmlélni. — Ugyan ez estvére tánczvigalom is volt hirdetve, mellyre a' világítás nézésével elfoglalt nép közül azonban csak kevesen jelentek-meg: a' más napon tartatott tánczvigalom ellenben fényével 's jeles vendégkoszorújával minden kívánságot kielégített. — 28ka vagy a' tulajdonképpeni beiktatás napja záporoként szakadó 's egész napon tartott esővel köszöntött-be; 's ez volt oka, hogy a' más napi fényes ünnepélyben kevesen részesülhettek. A' beiktatási nagy lakoma, melly e' végre készült 's csinosan díszített 70 ölnyi hosszú fateremben 400 személyre vala adandó, az átszivárgott esővíz miatt a' f. t. káptalanbeli urak lakjaikban költetett-el. — Pótlólag még szükségesnek tartjuk megemlíteni, hogy ő hercezsége a' szegények között 1500 v. forintot osztatott-ki; 's hogy a' megyei handerium kék üngből 's lábravalóból álló öltözetét a' kebelbeli 's megyei kisasszonyok voltak szívesek készíteni.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Gyász híre. — Pesten maj. 28-kán mult-ki hosszas betegeskedése után élete 49-ik évében t. n. Füzes-Megyeri és Györgyei Bentsik György ur, több t. n. megye táblabírája. Hült tetemei 29-én Iharoson, a' Szily-nemzet-ség sirboltjába vitettek örök nyugalomra. Gyászolják elhunytát: hitese t. Nagy-Szigeti Szily Maria asszonyság 's neveletlen két gyermeke Georgina és Maria.

Lóverseny. A' pesti lóversenyek némi emelésére az idén kedvezőbb időt nem választhattak, mint jelen Medard-vásárunkat, mely népességére nézve egy a' maga nemében. Ehhez járulván még a' vasárnap és kellemes idő is, nem lehet csudálni, hogy az idei első versenyre jun. 2-kán délutáni 4 órakor tömérdek nép tódult-ki kocsin lovon 's gyalog. Az első verseny következőleg ment végbe. — 1) **Ugrató verseny** hat ugratással. Díj 223 arany; tétel 10 ar. A' tétősz a' második lóé. Futhatott angolon kívül minden ló. Őt ló vagy nincs futás. A' célnál első **Csekonics János** ur Torontal lova, második **Kun József** ur Allegretto-ja volt; Forray Iván b. Figarója elbukott. — 2) **Nemzeti díj** (250 ar. egy 30 aranyat érő 's magyar ország címerével ékesített serlegben az első lóé; 50 ar. másodiké. Tét 16 ar. fele bánat; a' tét összeség fele első, fele a' második lóé. Futhatott magyar országon nevelt minden m. és k. mely Pesten, Pándorffon vagy Simmeringen még nem futott.) Első nyertes volt **Széchenyi Ist. g. Padisah-ja**; második **Liechtenstein Al. hg.** nevezte sg. k. A' tét 1 $\frac{1}{2}$ percz alatt járták keresztül. — 3) **Batthyány Kázmér-díj** (100 arany; tét 20 arany. Fuss vagy fizess. Futhatott minden ló. Nyertes volt **Hunyady József** gr. Spectre-je. — 4) **Első paraszterseny.** Díj: első lóé 75 p. f. másodiké 25 p. f. E' célra volt szánva a'jt. Szalbeck Jakab ur által ajánlott egy arany is. Futott 5 ló; 1-ső nyertes **Bernát Antal**, örkenyi lakos, 2-dik **Hoffer János** czeplédi hajdú lova. A' pályatért 5 $\frac{1}{2}$ percz alatt járták-meg. — 5) **Pest városi díj.** (Legalább 100 ar.) A' díj harmadrésze a' 2-dik lóé. Ismételt futás. Első nyertes mindkét ízben **Hunyadi J. gr. Spectre-je**, második **Gremesperger** ur Mérgese. Az ismételt futás szünete közt **Forray Iván b.** 's **Kun József** urak versenyeztek; nyertes **Forray b. lön.** A' szerfelett hosszú futás közötti szünetek alatt a' pattantyús ezred bandája zengedezett.

KÜLÖNFÉLE.

Báldüh Parisban. A' carneval ez idén bőszebb 's csapongóbb volt Parisban, mint eddigelé. Minden a' nyilvános tánczvigalmak zajló körébe szedett, 's ezeken kívül hány házi bálban nem tömjéneztek Terpsychorenak?! — A' rendőrség 4—500 bálra is adott engedelmet egy nap; hushagyó kedden e' szám egész hétszázra szaporodott. Minden bál jövedelmének tizedrésze a' szegények pénztárába megy; mely ez idén 800 000 frankkal szaporodott. — Nem lesz érdektelen ez uttal azon pokolvágatóról is említést tenni, mely a' renaissance színházban közkedvességet nyert dobvágatónak mellékdarabja, 's ugyancsak azon épületben tartatott tánczvigalmakban nagy lelkesedéssel is fogadtatott. E' vágatót (Galoppe) két ezer személy tánczoló. Valódi szédítő volt látni ezen száz katona-dob, száz gyászkürt, ötven katalandob, ötven ophicleide és ötven trombita fülrázó hangjai mellett urak, dámák, Pierotok, Columbinák, középkori lovagok, Ionjumeau postakocsisok, marquis-k, Beduinok, Törökök, Skótok, cigánynek, apródok, Olaszok 's Oroszok látatengere által lenyargalt tánczot.

Öngyilkosság francia országban. Hivatalos tudósítások szerint 1836-ban 2340 öngyilkosság történt a' francia földön, az az majd mindennap 7, és 35-tel több, mint az előtti évben. Ezek közül 1775 férfi 's 565 nőmber volt. Szajna megyéből magából több mint egy hatod része került-ki e' borzasztó áldozatnak, az az 425. Az öngyilkosok közül 11 még nem haladá-meg a' 16 évet; 153—70—'s 37 már 80 évnél korosabb volt.

Az egész összegből 789 vízbe ölé magát, 672 kötéllel vagy másképp fojtá magába a' lelket; 478 löfegyverrel végzé életét; 158 szengőz által mult-ki; vágó és szuró eszközt 87 használt élete fonalának elmetzésére; 47 mérget vett; 94 magas helyekről lebukással végzé-ki magát; 17 pedig más módon vete véget élének. E' felszámításból látható, hogy a' méreggel eszközlött öngyilkolásnak nagy része titok marad; mert nem lehet képzelní, hogy a' halálnak e' neméhez, aránylag, olly kevesen folyamodnának.

EMLEKMONDÁS.

Disz és szenny.

Fényt birni, 's a' fényt érdemelni, disz;
Nem birni 's érdemelni, nem kevésb disz;
De birni 's meg nem érdemelni, szenny.

KAZINCZY F. után —

Unalom a' rosra hajló embert rozsza, jóra hajlót boldogtalanná teszi; 's valóban szánakozásra méltó, kinek ez életben dolga nincs.

GR. SZÉCHENYI I. után K. H. K. J.

Kiváncsiság. — Nincs lélekestromlóbb valami a' fölébresztett 's ki nem elégitett kíváncsiságnál. Bűbajos erővel hat ez a' lélekre, kikeresi annak kívánatait, kinoz, mulat, találgat, de ég a' vágy bennünk azt bizonyos szájából hallani; 's illy indulat-zavarban zárt szivekhez is legkönnyebben térhet a' szerelem.

KOVÁCS PÁL után Fehérváry.

Gnomák. Minden tudomány a' természetből foly-ki; de ismét mint anyakeblébe foly vissza bele.

Kiki középpontja a' világnak, 's körölte forog az minden dicsőségével, örömevel; — — maga a' hibás, ki rosszul gazdálkodik vele.

FÁY A. után V. J.

Betűrejtvény.

M betűvel az ipar legfőbb fokain szok ez álmi,
És a' tökélyt mindig műveiben keresi.
E elején ha leszen, jegyezend természeti bűvart
Mellynek szép tana sok hasznaival kitünő.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Előbbi rejtvény: MÉSZ.

Figyelmeztetés. A' Pesten junius elején tartandó Medard-vásár legbiztosabb alkalmul szolgálván t. cz. pártfogóinknak e' lapok jövő fél évi díjját egyenesen a' kiadó hivatalba felküldhetni — figyelmeztetjük a' t. olvasókat, hogy e' folyóiratnak közelítő második fél évi folyamatjára az előfizetés már elfogadtatik. Tisztelettel kérjük ez uttal ismét pártfogóinkat, kik félben szakadás nélkül ohajtják venni az említett lapokat, hogy a' közelebbi fél évre járandó folyamat iránt legalább junius közepeig akár itt a' kiadónál akár a' cs. k. postahivatalokon méltóztassanak rendelkezni; mert a' vidéki postákon későbbben tett rendelmények közönségesen olly későn küldetnek-fel a' pestbudai főpostahivatalokra, hogy (az illető borítékok nyomtatása sem történhetvén-meg azonnal) az illy elkésztett előfizetők félbenszakadás nélkül nem kaphatják-meg ohajtott hirlapjaikat.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul, a' Duna partján 114. sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.